

Katoliški glas

Settimanale - Spedizione in abbonamento postale - Pubblicità inferiore 50%

Redazione - Uredništvo: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorizia - Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 0481/536978

Poduredništvo: 34133 Trieste - Trst - ul. Donizetti, 3 - Tel. 040/370846 - Fax 040/633307 - Poštni t/rn 10647493 Zadruga Goriška Mohorjeva

TAXE PERÇUE	GORIZIA
TASSA RISCOSSA	ITALY

Gospod profesor Andreatta! Po rodu ste s Tridentinskega, živite pa v Bologni. Kaj želite poudariti s svojo kandidaturo za poslansko zbornico v proporcionalnem okrožju Furlanije-Juljske krajine?

Najprej moram povedati, da sem vezan na te kraje čustveno in družinsko, saj se je moja žena rodila v Trstu. Rad pa bi, da bi moja kandidatura v obmejni deželi, ki ima svoje posebnosti, a tudi probleme, razumeli kot jasen znak tako moje stranke kot mene samega, da želimo vztrajati v ustvarjanju in ohranjanju miroljubnega in plodnega sožitja med različnimi narodnostnimi skupnostmi. Vem, da so na delu sile, ki prilivajo olja na ogenj in znova predlagajo take diskriminacije, ki so nesprejemljive za omikano in sodobno družbo, kakršna je naša, še bolj pa so nesprejemljive za katoličana. S tem, da kandidiram, želim jasno nastopiti proti takemu rovarjenju. Rasnega sovraštva, a tudi nestrpnosti in egoizma ne bova ne moja stranka ne jaz nikoli opravičevala. Moram pa dodati misel, da to velja

za vse, in torej tudi za položaj italijanske manjšine v Sloveniji in Hrvaški.

Kako gledate na vlogo Trsta, Gorice in slovenske manjšine ob italijansko-slovenski meji v novi evropski stvarnosti?

Manjšine sem vedno imel za obogatitev in ne za zavoro pri razvoju večine. O tem jasno govori tudi naša Ustava. Ob tej načelni opredelitvi pa lahko konkretno dodam, da predstavlja slovenska manjšina, zlasti v Gorici in Trstu, tudi pomembno gospodarsko stvarnost s svojimi pobudami in denarnimi zavodi. Na kulturnem in družbenem področju je prav gotovo pomagala razvijati dobrososedske odnose, zlasti v Gorici, ki je boleče razdeljena na dvoje.

Pri ustvarjanju sožitja v naši deželi predstavlja hudo oviro dejstvo,

da še ni bil odobren pravičen zaščitni zakon. Tudi predlog ministra Paladina nekje sprejema učinke asimilacije, namesto da bi ovrednotil manjšino in ji omogočil razvoj. Kako se boste lotili tega vprašanja v novi zakonodajni dobi?

Če govorimo o zakonih, želim najprej poudariti, da mora biti naš glavni cilj, da v celoti in brez dvomja širimo kulturo sožitja. To pomeni, da gre za skupen kulturni proces, pri katerem nimamo na eni strani nekoga, ki kaj zahteva, na drugi pa koga, ki na to pristane ali pa to zavrača. Res ne bi rad, da bi se izničili napor tistih, ki hočejo »vse in takoj«, in tistih, ki zagovarjajo stališče »nikoli nič«. Ne pozabimo, da morajo biti pravna določila sredstvo, ki naj krepí odnose med večino in manjšino. V prihodnji zakonodajni dobi bomo končno prišli do tako pričakovanega zakona za celovito zaščito slovenske manjšine. V tem smislu se mi zdi, da so smernice vladnih dokumentov dobra osnova za preučitev teh vprašanj. Rad bi tudi spomnil na to, da smo kljub pomanjkanju zakona o globalni zaščiti izvajali aktivno politiko, na primer z zakonom za obmejna območja in v zadnjih tednih s ponovnim financiranjem državnih prispevkov za slovensko manjšino. Precej upravičeno lahko računamo s tem, da bo mogoče v teku leta zvišati postavko na raven prejšnjih let. Kar zadeva besedilo, je sam minister Paladin, ko ga je predstavil vladi, dejal, da gre za predlog, ki ga bo mogoče izboljšati v Parlamentu.

S tem, da ste sprejeli intervju za tednik slovenske manjšine, očitno nagovarjate tudi slovenske volivce, naj razmislijo o tem, ali naj Vam zaupajo svoj glas. To toliko bolj, ker so volilne reforme nekako izrinile naravnega predstavnika demokratičnih Slovencev - Slovensko skupnost, ki mora iskati širših povezav. Kaj mislite o zahtevi po zamenjavi zastopstva manjšine v izvoljenih telesih?

Paladinov osnutek jamči za zastopstvo v deželnem svetu in v pokrajinskih ter občinskih svetih. Za Poslansko zbornico in Senat bi bilo treba spreminjati Ustavo. Zato je bolj stvarno razmišljati o tem, da bi glede Parlamenta razpravljali, ko bo prišlo do ustavnih sprememb.

Želim pa poudariti dejstvo, da se je pri oblikovanju volilnih okrožij sprejel do manjšine najbolj naklonjeni predlog, kar je razvidno iz razmejitve goriškega senatnega okrožja.

Kar 19 let po odobritvi zakona, ki je ustanovil slovenske televizijske sporede družbe RAI, naša skupnost še čaka na uresničenje teh določil. Povedati moramo, da nas je zelo negativno presenetil Vaš govor v Kopru, kjer ste napovedali, da bi lahko pripravljali v Kopru »sporede, večji del sporedov, ki bodo namenjeni Italijanom slovenskega jezika«. Kot je izjavil neki naš politični predstavnik, bi bilo to v nasprotju z zakonskimi obveznostmi Italije in nespoštljivo do avtonomnosti in ustvarjalnosti Slovencev v Italiji.

Skušal sem doseči uresničitev konvencije med predsedstvom vlade in družbo RAI za oddajanje sporedov v slovenščini. Pred kratkim so mi upravitelji javne radiotelevizijske službe zagotovili, da želijo kmalu začeti z oddajami. Tehnična vprašanja (razpoložljivost frekvenc) bodo hitro rešili. Moj nastop na koprski televiziji je treba uokviriti v mojo zahtevo, da dobi omenjena postaja posebno vlogo za vse manjšine, in še posebej za italijansko manjšino na Hrvaškem.

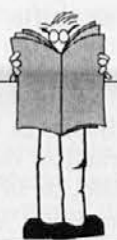
Mnogim ni ušla Vaša polemika z misovskim tajnikom Finijem o vprašanju »vzhodne meje«. Priznati pa je treba, da pri nas ni povsem splahnel strah pred agresivno italijansko zunanjo politiko.

Italijanske vlade niso nikoli vodile agresivne zunanje politike. Edino izjemo predstavlja zloglasno dvajsetletje. Ko govorimo o miroljubni in neagresivni zunanji politiki, pa to seveda ne pomeni, da ne smemo načelnati tudi problemov italijanske manjšine v Sloveniji in Hrvaški v okviru miroljubnih in konstruktivnih pogajanj o Osimskih sporazumih. Nikakor ne bi bilo na mestu, če bi kdo pripisoval meni ali pa italijanski vladi stališča, ki so značilna za drugačne politične sile.

»Tudi mi smo kot Cerkev nekam počasni v izpraševanju vesti. Dogodki, v katerih se bomo znašli, pa nam bodo pomagali narediti z določeno odmaknjenostjo in jasnostjo to, kar bi morali narediti bolje v preteklosti.«
kard. C. M. Martini

»Ni dvoma, da je po padcu komunizma ostala katoliška Cerkev edini branitelj razuma.«
Sergio Quinzio

NAŠ UVODNIK

Pred odgovorno izbiro

Na predčasnih parlamentarnih volitvah 27. in 28. marca Slovenska skupnost ne nastopa s svojim znakom in se tudi ne prepozna v kaki listi ali zavezništvu strank. Krivična volilna zakonodaja, ki ne jamči za zastopstvo manjšin ob uvedbi novega večinskega sistema, in gluha sogovornikov glede predlogov slovenske stranke v zvezi s kandidaturami sta to preprečili.

Kot državljani in kot zavedni pripadniki slovenske narodnostne skupnosti v Italiji pa imamo dolžnost, da se kljub temu odgovorno udeležimo volitev, saj se bo izbirala smer italijanske družbe za prihodnja leta. Splošna moralna in politična kriza je ob hudi krivdi dosedanjih vladnih strank naplavila na površje tudi nove skupine, ki grozijo z nevarnimi pustolovščinami. To velja zlasti za povezavo med neofašisti, Berlusconiem in Severno ligo, torej med skrajnim konservativizmom, gospodarsko močjo in protestništvom, pri čemer je pragmatizem zadušil obetajoče novosti. V naših krajih se z doprinosom nacionalistov v tem sklopu še posebej poudarja protislovenska ost.

Kriza je nekatere stare stranke očistila ali jih vsaj prisilila, da se prenovijo. Verjetno pri mnogih volivcih to ne bo moglo odtehtati hudih razočaranj. Vendar je treba gledati naprej.

Slovenska skupnost pošilja med naše ljudi svoje predloge, koga naj bi na volitvah podprli. To je sad zelo številnih srečanj in razprav s kandidati in znotraj stranke same. Kdor je bil vajen iskati na glasovnici zgolj lipovo vejico, se mora sprijazniti z novimi razmerami in s tem, da se pod silo razmer skušamo odločati odgovorno, včasih tudi v iskanju manjšega zla, saj nam volilni sistem ne dopušča dosti več.

Predlogi govorijo o posameznih kandidatih, najprej o obeh Slovencih, ki imata možnost uspeha le ob zelo strnjenem glasovanju Slovencev in odprtih Italijanov, nadalje pa še o drugih osebnostih, pripadnikov različnih strank, ki nam nudijo jamstva, da bomo imeli v njih tudi svoje zagovornike v Parlamentu.

Ivo Jevnikar

Parlamentarne volitve 27. in 28. marca

Nadaljujemo objavljanje informacij o parlamentarnih volitvah, ki bodo v Italiji 27. in 28. t.m. V prejšnji številki KG smo v glavnih obrisih prikazali volilna pravila, po katerih bomo državljani izvolili poslance in senatorje v novi italijanski Parlament. Med drugim smo povedali, da bomo v naši deželi, tj. v Furlaniji-Juljski krajini, neposredno izvolili 10 poslancev v prav tolikih enomandatnih ali uninominalnih okrožjih, in 5 senatorjev v odgovarjajočih senatnih okrožjih. Poleg teh bodo po proporcionalnem sistemu izvoljeni še trije poslanci in dva senatorja.

Poslance volijo vsi polnoletni državljani od 18. leta dalje, medtem ko senatorje volijo državljani, ki so dopolnili 25 let. Zato bodo volivci od 18. do 25. leta starosti prejeli na volišču le glasovnici za volitve poslancev (v uninominalnem in deželnem okrožju).

Kako volimo

Volimo tako, da na vsaki od prejetih glasovnic prekrizamo (x) izbrani znak-simbol zraven že natisnjene imena in priimka kandidata ali pa prekrizamo njegovo ime. Na glasov-

nico ne smemo pisati nobenih preferenc!

Glasovnice v glavnih poslanskih in senatnih okrožjih naše dežele se bodo predstavile takole:

Deželno okrožje za proporcionalno izvolitev poslancev

	GIAN LUIGI PEGOLO		LUIGI CALIGARIS
	ILARIO PONTEL		ROBERTO ASQUINI
	FRANCO PATICCHIO		GIUSEPPE NAPOLI
	GIANFRANCO FINI		ELVIO RUFFINO
	BENIAMINO ANDREATTA		EMILIO GOTTARDO

Izjava Slovenske skupnosti o volitvah

Nova volilna zakonodaja, ki je uvedla večinski sistem, ne da bi istočasno poskrbela za zagotovljeno zastopstvo narodnih manjšin, je krivična in zapostavlja Slovence v Italiji. Slovenska skupnost je tudi globoko nezadovoljna z razpletom pogajanj, ki jih je imela v času oblikovanja volilnih zavezništov. Potrdilo se je zlasti dejstvo, da so možnosti izvolitve slovenskih kandidatov v takem sistemu prepuščene dobri volji večine, trenutnim okoliščinam in volilni aritmetiki.

Ker ji ni bilo omogočeno enakovredno sodelovanje, se SSK ne prepozna v zavezništvih in listah, ki nastopajo na volitvah, ter odločno ponavlja zahtevo po uvedbi vsaj minimalnega zagotovljenega zastopstva za Slovence.

To pa ne pomeni, da se SSK umika v kak geto ali volilno abstinenco. Tudi mi smo postavljeni pred veliko odgovornost, ker se zdaj odloča usmeritev vse države in družbe in je treba torej pod silo razmer sprejeti premišljene odločitve.

Deželni svet SSK se je na zasedanju 13. marca 1994, v Devinu, soglasno izrekel za zmago odprtih, demokratičnih sil in za poraz nacionalističnih, skrajno konservativnih in protislovenskih sil. Izrekel se je proti skrajnostim in skupinam, ki grozijo z nevarnimi političnimi pustolovščinami.

V tem okviru je SSK upoštevala odnos medsebojnega zaupanja, ki mora v novem volilnem ustroju vezati kandidate oz. izvoljene predstavnike in volivce, zlasti pa odnos posameznih kandidatov do treh bistvenih točk, ki jih je stranka postavila v ospredje: pravičen zaščitni zakon, zagovarjanje zagotovljenega zastopstva in urejeno razmerje med izvoljenimi in SSK ter volivci sploh.

Zaradi navedenih splošnih razlogov in zato, ker SSK čuti posebno odgovornost za izvolitev slovenskih zastopnikov v Parlament, poziva volivce, naj v goriškem senatnem okrožju podprejo prof. Darka Bratino, v drugem tržaškem poslanskem okrožju pa Renata Kneippa. Oba sta se pozitivno odzvala na vse tri pogoje SSK, njuni stranki pa sta izrecno poudarili, da bosta imela v primeru izvolitve široko avtonomijo, kar zadeva manjšinska vprašanja, o katerih se bosta soočala s SSK in drugimi političnimi komponentami Slovencev v Italiji.

Na podlagi razgovorov z drugimi kandidati izreka SSK podporo neodvisnemu kandidatu prof. Claudiu Magrisu za tržaško senatno okrožje, kandidatki Demokratičnega zavezništva na napredni listi prof. Margheriti Hack za prvo tržaško poslansko okrožje in kandidatu Ljudske stranke na listi Pakta za Italijo dr. Enzu Bevilacqua za goriško poslansko okrožje.

Pri prenovljenih krščanskih demokratih v Ljudski stranki je SSK zaznala pomembne znake večje odprtosti do naše problematike zlasti pri prof. Silvanu Magnelliju, pri dr. Danilu Bertoliju, ki kandidira za poslansko zbornico v Benečiji, in inž. Diegu Carpenedu, ki kandidira za Senat v Karniji in Kanalski dolini. Deželno vodstvo Ljudske stranke je prevzelo obvezo, da bo stranka takoj po volitvah vložila v Parlament svoj zakonski predlog o zaščiti Slovencev, ki ne bo diskriminiral rojakov v videmski pokrajini z zani-

kanjem njihove narodnostne pripadnosti.

Glede Severne lige je SSK ugotovila, da stališča njene pokrajinske predsednice v Gorici, povezava z mislovci v tržaških krajevnih sosvetih in nekatere hude izjave njenih tržaških in goriških kandidatov izdajajo upe slovenskih volivcev, ki so jim v preteklosti zaupali svoj glas iz protesta ali pa zaradi federalističnih izbir, ki bi bile spoštljive do manjšin.

Kar zadeva proporcionalni del poslanskih volitev, kjer igrajo pomembno vlogo tudi idejne izbire, prepušča SSK odločitev treznemu razmisleku volivcev, svetuje pa, da se izbira osredotoči na stranke, ki imajo stvarno možnost premostitve 1-odstotnega vstopnega praga v vsedravnem merilu in ki zlasti jamčijo, da bodo kljubovale protislovenskim silam in političnim pustolovščinam, torej na stranke v razponu, ki gre od prenovljene Ljudske stranke do prenovljene leve.

Naveza diplomatskih odnosov Svetega Sedeža z Jordanijo

Jordanija šteje nekaj nad štiri milijone prebivalcev. Med njimi je 62.000 katoličanov, ki pa pripadajo dvema različnima obredoma. 38.000 katoličanov je latinskega obreda, ostali pa so grško-melkitskega. Čeprav so v Jordaniji katoličani maloštevilni, uživajo velik ugled s svojim nesebičnim delom v šolah, bolnišnicah in zavetiščih. Veliko pomoč so nudili številnim beguncem med zalivsko vojno.

Navezava diplomatskih odnosov Jordanije s Svetim Sedežem je očitno priznanje svetemu očetu za njegovo vztrajno prizadevanje za mir v svetu in za trajno obrambo osnovnih človekovih pravic.

Velikokrat je naše življenje prazno, ker je brez ciljev in smisla, ker je brez Duha.

NAŠA GOVORICA

NADA PERTOT

V nedeljo, 27. februarja, je bila v Gorici nadvse uspela proslava 2000. obletnice rojstva pesnika Horaca. O njej lahko pišem samo na podlagi navdušujočih mnenj prisotnih in izčrpnih poročil v naših listih in radijskih oddajah, ker se sama te izjemne prireditve nisem mogla udeležiti.

Pred proslavo in po njej pa me je mnogo ljudi povprašalo, kako to, da se naenkrat govori o **Horaciju** in ne več o **Horacu**, kot smo bili navajeni. Kdor je v živem stiku s šolo, ve, da je bila ta oblika sprejeta v Ripsatijev prevod Zgodovne latinske književnosti, ki ga je opravil prof. Drago Butkovič leta 1983. V ta tekst je prišlo mnogo novosti, ki smo jih sicer sprejeli kot znanstveno utemeljene, vendar smo jih mnogi uporabljali le poleg že ustaljenih starih oblik. V našem prostoru ni bila ta knjiga deležna posebnega odmeva, kot je pač usoda vseh naših šolskih knjig, ki izhajajo mimo vsakršne pozornosti naše javnosti.

V dilemi glede pisanja imen iz latinske književnosti sem bila tudi sama, ko sem sestavljala svoje antologije, v katere sem vnesla mnogo prevodov iz latinske književnosti

in tudi odlomke iz odličnih komentarjev prof. Gantarja. Nisem se pa mogla odločiti, da bi sprejela oblike, kot so **Vergilij, Ovidij, Horacij** itd., ker so mi zvenele tuje za avtorje, ki živijo v (moji) naši zavesti z deli in imeni vred. Nisem jih mogla poimenovali drugače, kot jih čutim v sebi. V svojih antologijah imam zato še vedno **Horaca, Vergila in Ovida**. Gotovo ne dvomim, da je oblika **Horacij** znanstveno utemeljena, **Horac** pa ima v naši zavesti že krepko tradicijo, za katero se mi zdi škoda, da bi se ji odpovedovali.

Pa še nekaj. Če boste pogledali v Pravopis, boste opazili, da ime **Alojz** ne obstaja. Kako bi sprejeli, ko bi začeli govoriti in pisati **Alojzij** Rebutla, ko pa je naš Rebutla za nas vsaj kot pisatelj le **Alojz**?

Jezik je nekaj živega in del nas, kot so del nas tudi avtorji, ki so živeli pred dvema tisočletjema. Ker pa nisem nikak izvedenec, ampak človek kompromisov, se mi zdi, da imamo pravico, da izbiramo med dvema variantama. Zato naj gredo vsem, ki so pripravili **Horacijev** proslavo, iskrene čestitke!

Abbé Piere - zgled nesebične dobrote

Nekaj njegovih vzpodbudnih navodil za postni čas:

- Človek ne more biti srečen, če misli le nase!
- Tvoja sreča osrečuje mene!
- Edino in preprosto pravilo, ki vodi k sreči: pozornost do najbolj slabotnih. Pravilo velja v družini, v domovini pa tudi v svetovnem občestvu, kjer se o tem veliko razpravlja pa malo naredi!

KZ

Ustanove posvečenega življenja v Sloveniji

Vseh ustanov posvečenega življenja v Sloveniji je 33. Člani živijo v 200 redovnih hišah, delujejo pa večinoma tudi izven teh hiš. Vseh članov posvečenega življenja je okrog 1200.

Božje okolje, št.1-2, leto 94

Božja beseda je kakor kruh...

20. marec

5. postna ali tiha nedelja

»Če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umrje, ostane samo: če pa umrje, obrodi obilo sadu« (Jn 12, 24)

Skupina Grkov je za velikonočni praznik v Jeruzalemu želela približe spoznati Jezusa. Apostola Filipa so prosili: »Gospod, Jezusa bi radi videli« (Jn 12, 21). Evangelist Janez poudari, da so Grki prišli do Jezusa le po apostolih. V tem je skrito sporočilo. Vsak človek išče Boga. Bog pa je dosegljiv po svojem učlovečenem Sinu, v osebi Jezusa Kristusa. Apostolom je bilo dano spoznati Besedo življenja, zato jo lahko verodostojno le oni posredujejo drugim. Njihovo nalogo je za njimi prevzela Cerkev.

Evangelist Janez je v svojem evangeliju to poudaril na tisoč načinov.

Cerkev je kakor mati, ki nas rojeva za vero v Jezusa Kristusa. Posreduje nam zakramente, ki hranijo, vzdržujejo in razvijajo naše krščansko življenje. Cerkev je zares naša duhovna mati, saj nam posreduje živega Kristusa.

Neki sodobni mislec je zapisal: »Cerkev, moja mati in moj križ.« Mati, v kolikor me rojeva za Kristusa, križ, v kolikor mi zamegljuje dostop do Njega.

V zadnjih desetletjih smo večkrat slišali slogan: Kristus da, Cerkev ne!

Cerkvi mnogi očitajo poplitvenost, preveliko strukturalno moč, prevladovanje posvetnih meril, konservativnost in samozadostnost. Predvsem tem lastnostim je bil in je še danes namenjen vzklík: Cerkev ne, Kristus da!

Poskušajmo z naukom evangelijskega odlomka 5. postne ali tihe nedelje odgovoriti na dilemo, ki jo kot dramo svojega duhovnega življenja živi marsikateri kristjan postmoderne Evrope.

Tik pred smrtjo je Kristus s preprosto podobo izrazil veliko življenjsko in zgodovinsko resnico. Vzklíknil je: »Če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umrje, ostane samo: če pa umrje, obrodi obilo sadu« (Jn 12, 24).

Sv. Avguštín je v eni od svojih pridig ta Jezusov izrek takole komentiral: »Prisluhnite, kaj vam pravi prvo pšenično zrno: »Kdor ima rad svoje življenje, ga bo izgubil, kdor pa svoje življenje na tem svetu izgubi, ga bo ohranil za večno življenje.« Nato prisluhnite zrnu, ki je padlo v zemljo in umrlo, da bi dalo življenje. To je Kristus, ki gre pred nami s svojim zgledom. Prišel je, da bi življenje izgubil in ga dal za nas vse.«

Ali ni tudi Cerkev poklicana, da tako kot Kristus odmiri in s tem daje življenje? Tako kot mora odmirati mati, ki preko številnih žrtv pozablja nase, da bi otrok lahko rasel? Njeno odrekanje sebi je v službi življenja.

Cerkev je v različnih zgodovinskih obdobjih izkusila pravilo pšeničnega zrna, ki mora odmrati. Kolikor bolj je odmirala posvetnim željam, nagonu po oblasti in imetju, toliko bolj je duhovno izžarevala Kristusa in njegove ideale. Vsa duhovna, evangelijska gibanja, ki so se strukturirala v različne redove moških in ženskih vej, so zrastle iz logike pšeničnega zrna, ki umrje in obrodi obilo sadu.

Kako smo večkrat prestrašeni, ko gledamo odmirati nekatere zunanje, strukturalne oblike življenja Cerkve. Kot da ne bi vedeli, da je pogoj njene ga preporoda jasno izražen v Učeniških besedah: »Če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umrje, ostane samo: če pa umrje, obrodi obilo sadu.«

Zvone Štrubelj

Škofovska konferenca Treh Benečij je naslovila družinam severovzhodne Italije pastirsko pismo z naslovom »La famiglia nella società del benessere«. Izdelali sta ga skupaj deželna komisija za socialno in delavsko pastoralo ter deželna komisija za pastoralo zakoncev in družin. Za vodstvo teh dveh komisij sta poverjena škofa msgr. Battisti in msgr. Bellomi. Delo se uvršča v serijo iniciativ, ki jih Cerkev prireja ob mednarodnem letu za družino. Pismo obravnava predvsem tematiko odnosa med živo prisotnostjo v družini in vse večjimi dolžnostmi na delu, ki jemljejo staršem veliko časa in energij, pogosto v škodo družine same.

Spoštovani g. urednik!

Ko sem bil kaplan v Komnu, mi je stari cerkovnik na Volčjem gradu rekel: »G. kaplan, kar se na ognjišču skuha, naj se pri ognjišču pojé.« Na to modrost starega Kraševca sem pomislil, ko sem prebral Odprto pismo profsorskega zbora šole Ivana Trinka v Gorici. Ali bi ne bilo za vse bolj uspešno, da bi nesporazume in očitke razčistili v profsorski zbornici, morda ob navzočnosti zastopnika Šolskega proveditorata, saj ni ravnatelja brez napake.

Takšna javna pisma, po mojem mnenju, bolj škodijo kot koristijo.

K. Humar

Beležka uredništva: dajemo na znanje, da sedem profesorjev šole Ivana Trinka ni podpisalo odprtega pisma.

»Pomembna preizkušnja v času močnih sprememb«

Pogovor s kandidatom za Senat prof. Darkom Bratino

Kot sociologa bi Vas najprej rad vprašal, kaj se je najbolj bistvenega spremenilo znotraj dinamike italijanske družbe v zadnjih dveh letih, ki ste jih sicer Vi doživljali v prvi osebi kot senator?

Ko sem prvič stopil v italijanski Parlament - to je bilo v obdobju, ko smo volili Predsednika Republike - se je jasno čutilo, da je bila oblast močno v rokah Craxija, Forlanija in Andreottija (takozvani CAF). Že takrat pa se je začelo nekaj spremenjati. Ko je bil namreč zavržen predlog te oblastniške garniture, da bi izvolili Forlanija kot Predsednika Republike, smo imeli v avli Zbornice skoraj fizični občutek, da se je nekaj zgodilo, da se je nekaj premaknilo in da se je sprožil nov proces. Seveda se je potem v dveh letih še marsikaj zgodilo. Večletna struktura oblasti se je začela polagoma podirati, spreminjati, pri čemer so močno vplivali tudi zunanji faktorji (v prvi vrsti množično odkrivanje korupcije v Italiji). Nekaj pa se je spremenilo tudi v splošnem pristopu do politike, ker se je namreč popolnoma spremenil odnos med politično in civilno družbo. Ni rečeno, da kar sedaj nastaja bo boljše ali slabše, smo pa v takem valu močnih sprememb.

Kaj pomenita danes v Italiji pojma desnica in levica?

Razlikovanje med desnico in levico ni bilo nikoli enostavno; v preteklosti se je namreč dogajalo, da je desnica bila gotovo vedno desnica, ampak tudi levica je bila večkrat desnica. Prepričan sem, da leto 1989 s padcem berlinskega zidu ni zaključilo samo obdobja blokvske politike, ampak si upam trditi, da je zaključilo neko daljšo, dvostoletno ero, ki gre od francoske revolucije do leta 1989. Mislim namreč, da padec berlinskega zidu predstavlja tudi konec tega, kar bi imenoval iluministični jakobinizem. To je pač tisti pristop v politiki, ki sebe uveljavlja kot edino resnico, kateri se morajo vsi prilagoditi. Da se ta resnica uveljavi, pa so njeni nosilci pripravljeni tudi skrajnih variant uničevanja tistih, ki mislijo drugače. Tak pristop spada danes v desnico. Levica se danes ponovno rojeva in sicer tako, da se, čeprav s težavo, otreša prejšnjega monopolnega ideološkega pogleda na svet in na življenje ter gradi današnji pristop na osnovi vrednot.

Vse to pomeni, da so danes ljudje in še posebej tisti, ki so politično angažirani, prisiljeni, da ob vsakem konkretnem problemu izbirajo med tem, kar je progresivno, torej za človeka bolj osvobajajoče in tem, kar ni osvobajajoče. Desnica torej zagovarja avtoritarne sisteme in razne oblike izkoriščanja ljudi, levica pa skuša uresničevati vrednote solidarnosti in miru ter večjo pravičnost v družbi.

Levičarske sile se zadnje čase predstavljajo kot nosilke precejšnjega moralnega relativizma. Po drugi strani vsebuje italijansko progresistično omizje v svojih vrstah najrazličnejše poglede na svet. Pa tudi večinski volilni zakon daje več pozornosti posameznim kandidatom kot pa strankarskim formacijam. Kateri je torej Vaš pogled na vred-

note, kot so družina, življenje (tudi pred rojstvom), itd.?

Ne vem, če je prav res, da je na levi razširjen ta moralni relativizem. Večkrat pride tudi v javnosti do nesporazumov zaradi močne manipulacije s strani današnjih sredstev javnega obveščanja. Mislim, da se na levi ne zagovarja absolutne relativizacije družine, življenja, itd., saj se znotraj levih sil soočajo različni pogledi na te probleme. Skušaj pa se tudi na ta ključna življenjska vprašanja dati določene civilno politične odgovore.

Jaz sem osebno pri teh stvareh po svoje konservativen. Zagovarjam namreč klasično družino; ne vsiljujem tega modela, ampak mislim, da moramo le klasično družino vzeti kot osnovo za primerjanje vseh drugih variant. Danes živimo v času, ko se tudi družine težko držijo skupaj, tako da spoštujem druge variante, ampak sem prepričan, da so druge variante le neke vrste družinske proteze. Ko se dva odločita za skupno življenje brez zakona, lahko to tudi funkcionira, ampak ni isto. Tudi zdravstvo je naredilo takšne korake, da lahko danes naredijo protezo za katerokoli stvar; toda eno je imeti obe nogi zdravi, drugo je imeti protezo: hodil boš vseeno, ampak ni isto.

Toleranten sem torej do drugih variant, ampak sem prepričan, da je klasična ožja družina najbolj primerna, ker je ta pač po svoje naravna in tudi ker zgodovina potrjuje, da je ta družinski model najboljši.

Vi od vedno močno vrednotite Gorico kot mesto zgodovinske multietničnosti. Večkrat govorite, da je treba v našem mestu restavrirati zgodovinski spomin. Zakaj se danes, po Vašem mnenju, mnogi bojijo identitete Gorice kot stičišča narodov in kultur? Kaj ji še manjka, da bi zopet zaživela svojo poklicanost kot mednarodno mesto?

Mislim, da tisti, ki bi radi zankali nacionalno in kulturno pisanost Gorice, so v bistvu ljudje, ki se zapirajo v lasten krog in nimajo prave radovednosti do bližnjega. To so ostanki obdobja, ki se je začelo po prvi svetovni vojni, obdobja, ki je hotelo zreducirati goriško identiteto na eno samo in sicer italijansko, z desničarskim predznakom. Slaba plat teh stališč ni samo v tem, da zankajo ali oškodujejo someščane drugega jezika, ampak tudi v tem, da delajo ogromno škodo tudi samim sebi in svojemu mestu, ker mu onemogočajo, da bi zadihalo z vso svojo kompleksno identiteto.

Če namreč združimo vse te različne plati, pridemo do neke kompleksne in zanimive goriške identitete, ki predstavlja zelo važno osnovo tudi za gospodarski razvoj in mednarodno povezovanje. V zadnjih letih pa Gorica vendar teži k temu, da bi ponovno obnovila tisto večplastno identiteto, saj vidim, da si marsikdo za to prizadeva.

Da bi Gorica zaživela kot mednarodno mesto pa ji manjka še bolj naravno sobivanje z Novo Gorico, torej ne samo na uradno političnem področju, ampak predvsem na ravni vsakdanjega življenja in vsakodnevni izmenjavi. Potrebuje tudi

priznanje določenega statusa. Mislim, da bo predvsem Univerza zagrala pomembno vlogo v smislu povezovanja narodov in kultur, prav tako tudi vrsta gospodarskih dejavnosti (npr. avtoporto). Predvsem pa bo Gorica zaživela, če se bomo Goričani zavedali, s kakšno živo kulturno dediščino razpolagamo.

Je po Vašem mnenju, Gorica danes prizorišče zorenja ali umiranja kulture?

Mislim, da je danes Gorica v posebni situaciji: počasi odkriva, da je imela (oz. ima) zelo bogato preteklost. Poleg te zgodovinske zavesti je seveda istočasno potrebno, da bi Gorica postala bolj ustvarjalna. Tudi v tem pogledu so nekateri pozitivni znaki. Ne bi omenil le primerov iz slovenskega kulturnega ustvarjanja. Zanimivo je namreč, da se letos tako Goričanka Gabriella Gabrielli, Italijanka, ki je izdelala film Pred 18.000 dnevi kot Pavel Maurensig, ki je Slovenec, čeprav piše v italijanščini, oba soočata z židovsko tematiko na Goriškem. Morda tudi zato, ker verjetno obstaja glede tega vprašanja nedorečen občutek krivde, da se je iz Goriške skoraj popolnoma izrinila židovska prisotnost in to tudi na nasilen način. Tudi v naših vrstah je precej ljudi, ki ustvarja in si veliko prizadeva, toda mislim, da smo še v fazi priprave na bolj živ razcvet. V prispodobi: če vzamemo cikel letnih časov, se danes znajdemo na Goriškem neke spomladi, ko prve bilke pokukajo iz zemlje in napovedujejo razcvet. Gotovo ne bo enostavno, odvisno pa bo od tega, kako bomo znali skupaj odgovarjati na izzive tega prostora.

V Evropi se danes ponovno prebujajo v desničarskih gibanjih demoni preteklosti. Kako gledate na te pojave in katere so značilnosti nove desnice v Italiji?

V vsakem obdobju obstajajo te nevarnosti, v nekateri dobah so desničarske sile bolj drzne, v nekaterih manj. V dobi blokvske politike je obstajala v posameznih družbah močna družbena kontrola, danes se je to nekoliko sprostilo, kar prinaša tudi določene nevarnosti. Mislim pa, da ne smemo ustaviti pogleda pri eklatantnih pojavih, ki so vsem očitni, ampak videti, kje se to dogaja na prefinjen način. Konkretno: v Italiji me danes ne plašita Fini in njegova stranka. Zanj vsi vemo, da zagovarja določena stališča, toda misovci so v parlamentarnem kontekstu normalni nasprotniki. Nevaren pa je prefinjen način, s katerim se pojavlja Forza Italia. Jaz vidim neofašizem v tem. Ta politična sila se pojavlja na nepošten način, ker je njen nastop spremljala neverjetna manipulacija možganov. Orwell je torej zgrešil samo za deset let: Veliki brat se danes v Italiji pojavlja pod tem imenom, seveda na prijazen način, ampak tudi Mussolini je bil na začetku prijazen. Forza Italia predstavlja moderno obliko desničarske politike, ki insistira na vseh oblikah privatizacije, svobodnega tržišča, itd., kar pomeni hud udarec za najšibkejši plasti družbe.

Kakšne perspektive vidite za politično nastopanje Slovencev v drugi italijanski Republiki?

Perspektive so pač odvisne tudi od tega, če bomo izvolili kakega Slovenca v Parlament in od splošnega izida teh volitev. Na osnovi svoje kratke parlamentarne izkušnje mislim, da je za določene stvari tudi ta Republika poslušna za naša vprašanja, seveda če jih znamo postavljati na sodoben diplomatski način. Tega sem se zavedal prav ob pripravi novega volinega zakona, ko so navsezadnje le upoštevali faktor jezikovnih manjšin. Še več: tista norma, ki v volilnem zakonu upošteva manjšine, je bila postavljena predvsem zaradi Slovencev, ker je pač na Južnem Tirolskem že urejeno in ker Valdostanci že itak vedno izvolijo svoje predstavnike. Na tak način sicer nismo prišli do najboljše rešitve, ampak smo gotovo prišli do zaenkrat relativno zadovoljivih rešitev. Znak, da se stvari res spreminjajo je tudi v tem, da so vsi senatorji, razen misovcev, privolili k podpisu zaščitnega zakona za Slovence v Italiji, ki

je bil skupen sad in izraz vseh slovenskih političnih komponent. Vprašanje je seveda, koliko bomo znali te stvari v bodočnosti ovrednotiti in katere sile bodo prevladovali v novem Parlamentu.

Hvala za pogovor!

Damjan Hlede

Papeška Akademija za življenje

Sveti oče je že 11. februarja podpisal odlok o ustanovitvi Akademije za življenje. V torek, 1. marca, je bila v vatikanskem tiskovnem uradu predstavljena njena ustanovna listina. Sveti oče je za prvega predsednika Akademije imenoval profesorja Jérôme Lejeune-ja. Člani te ustanove bodo visoko specializirani strokovnjaki s področja življenja. Preučevali bodo glavna vprašanja človeškega življenja, njegovo obrambo in odnos do krščanske morale.

POGLED V SLOVENIJO

Žirinovski zavržen, zadrege z žrtvami komunizma

Janez Povše

Da je bil obisk voditelja ruske liberalno demokratske stranke Žirinovskega v Sloveniji pred nedavnim izjemno vprašljivo dejanje, vprašljivo zlasti s stališča pristojnih slovenskih oblasti, ki so takšen obisk dovolile, se je pokazalo v prejšnjem tednu, ko se je nacionalistični voditelj ponovo pojavil v Sloveniji na brniškem letališču. To pot naj bi šlo za obisk zaradi zdravljenja, toda slovenske oblasti Žirinovskemu niso dovolile vstopa in je zato celo noč prebil na letališču, nato pa se z letalom vrnil nazaj v Rusijo. Nastal je resen diplomatski incident, saj ruska liberalno demokratska stranka, zaradi takšnega ravnanja Slovenije, grozi s povračilnimi akcijami. Toda to še ni najslabša stran medalje. Dejstvo je, da Žirinovskega vabita v Slovenijo dve slovenski stranki: Jelinčičeva Slovenska nacionalna stranka in pa Gerlančeva Nacional socialna zveza Slovenije, ki vrh vsega sploh ni zastopana v Parlamentu. Ob dogodivščinah z Žirinovskim postaja torej jasno, da imamo v Sloveniji dvoje izrazitih političnih desnic: prva je tista Grosovega in Malenškovega tipa, druga je desnica le navidezno. Jelinčič in Gerlanč sta v bistvu nacionalista, ki služita Sloveniji le na videz. Gre za razvidno nacional-komunistično usmeritev, ki se po vzoru komunizma povezuje internacionalno, seveda z močnimi podobnimi strankami velikih narodov. V tej perspektivi torej za Slovenijo ni kruha, spet se lahko vtopi v mednarodno politično mašinerijo in se posveča le drugim, vedno močnejšim od sebe. Lahko celo rečemo, da je Žirinovski pomagal razkriti Slovencem temeljno resnico o Jelinčiču in Gerlanču. Upati je seveda, da bo Jelinčič na prihodnjih volitvah dobil manj glasov. Toda tudi slovenski volilci so že presenetili na demokratičnih volitvah.

Konec tedna je pred poslopjem slovenskega Parlamenta v Ljubljani manifestirala skupina Združenja žrtev komunističnega nasilja. To je organizacija vseh tistih, ki so bili tako ali drugače oškodovani v povoj-

nem političnem obdobju - slednje, kot je znano, se je formalno zaključilo s prvimi demokratičnimi volitvami v aprilu 1990. Gre za pobite takoj po vojni, kjer ni prišlo niti do seznamov z imeni, niti do mrlških listov, kar onemogoča kakršnokoli lastninsko-pravno razčiščenje, niti do vrnitve dobrega imena. Potem so tu tisti, ki so bili obsojeni na Goli otok ali na druge zapore in ki jim ni bila priznana nikakršna odškodnina ali moralna rehabilitacija. Poleg tega navajajo zahteve Združenja vse tiste, ki so bili zaradi političnih razlogov potisnjeni na rob, niso mogli dobiti službe ali podobno. Po zatrdilih Združenja žrtev komunističnega nasilja vse stranke obljubljajo podporo, toda od tu dalje se stvari ne premaknejo. Zadeva, namreč niti moralno poravnana preteklost, zaskrbljuje, saj govori o takšem etičnem prerezu nove ali stare slovenske družbe, ki ne more nikogar navduševati. Pred časom je Jože Pučnik razburil duhove, ko je naštel, kaj vse ni v novi slovenski družbi v odnosu na odklone preteklosti rešeno: ni zakona za razveljavitev napisanih in nenapisanih smrtnih obsodb. Ni zakona, ki bi izsilil preiskavo o mestu pokopa posameznih žrtev. Ni zakona, ki bi razveljavil kazni političnih procesov. Ni zakona, ki bi zaporne kazni priznal za pokojninsko dobo. Toda uradni izvrševalci kazni imajo celo beneficirano delovno dobo. In tako naprej, vse za čas od druge vojne sem. S tem v zvezi preseneča tudi velika medlost tako imenovanih novih političnih sil, ki so o teh vprašanjih popolnoma ali skoraj docela obmolnile in so se očitno obrnile naprej, kot so predlagale stranke, ki združujejo ljudi iz prejšnjega časa. Ob vsem tem ne gre za takšno družbo, ki ima svojo moč v svojih človeških smernicah in prepričanjih. Na vsak način velja biti v teh prizadevanjih potrpežljivi, ker podoben molk, kar se tiče vsaj 10 milijonov žrtev stalinizma, vlada v bivši Sovjetski zvezi. Slej ko prej bo treba te stvari rešiti, zgodovini se sicer ne mudi, ljudje pa bi morali vseeno nekoliko pohiteti.

Kje je pot? Dan slovenske kulture v Podgori in na Plešivem

Drevo ne more rasti, kjer ni tal, kjer ni zdravih, močnih tal. In umetnik ne more vzkliti, kjer ni naroda...

Tako se je začel recital ob dnevu slovenske kulture, ki se je odvijal v nedeljo, 27. februarja, v župnijski dvorani v Podgori in v Gradnikovi kleti na Plešivem. Priložnostni govor je imel prof. Štefan Bukovec, ki je poudaril pomen navezanosti človeka na lastne korenine. Podčrtal je pomen materinega jezika in navezanosti na narod. Žal pa se naša lepa slovenska beseda prevečkrat utaplja v potujčenih izrazih večinskega naroda. Naš pogovorni jezik vsebuje vedno več tujih besed...

Letos obhajamo 90-letnico rojstva pesnika Krasa Srečka Kosovele in 150-letnico rojstva pesnika planin Simona Gregorčiča. Oba sta bila nesrečna, ker sta daleč od doma hrepela po domači zemlji, nadvse sta ljubila slovenski narod in preprostega človeka, uteho sta iskala v drobni stvareh in poeziji. Kosovelu je bil Gregorčič še posebej pri srcu.

Kje je pot? pot nas vseh? Odgovore na to vprašanje sta oba iskala vse svoje življenje. Kje je pot našega naroda, se mnogi od nas še ved-

no sprašujemo in večkrat smo med sabo netolerantni in namesto, da bi sodelovali za skupni blagor, se še sami med seboj zastrupljamo z nekonstruktivnimi kritikami, in se hudomušno nasmejemo ali celo uživamo, ko gre kaj narobe v naših društvih, organizacijah, šolah.

Recital je pripravila in zrežirala Lidija Jarc. Recitatorji so podali nekaj najlepših Kosovelovih in Gregorčičevih pesmi, nastopili so otroci mladinskega zbora s petjem in recitacijo in mešani p. zbor, ki je pel pesmi na besedilo obeh pesnikov. Dirigent M.Š. je, kot že tradicija, za to priliko uglašil dve otroški Kosovelovi pesmi: Naša mačica in Škrat Dobrošim.

Na Plešivem so se nam pridružili še osnovnošolski otroci z razmišljanjem o kulturi in s petjem. Pripravili so jih učitelji domače OŠ in Tanja Kuštrin.

Obe proslavi smo zaključili s priljubljeno Zdravljico: **Žive naj vsi narodi... da koder sonce hodi prepri iz sveta bo pregnan...** In prav v to boljšo bodočnost mi vsi upamo v teh hudih časih, ko se zdi, da je človek zgubil prav vse vrednote.

Najlepša hvala vsem, ki so prispevali k uspehu slovenskega praznika!

Teološka predavanja gredo h koncu

Štandreška dekanija je letos pripravila vrsto predavanj za člane župnijskih pastoralnih in gospodarskih svetov posvečenih zlasti njihovi poglobitvi v Novi katoliški katekizem. Do sedaj so predavali dr. Oskar Simčič, prof. Vili Žerjal, g. Karlo Bolčina in zadnjič p. Janko Hajšek, minorit. Predavanja obsegajo razna področja iz katekizma: od moralke do dogmatike, Sv. pisma in liturgije. Udeležba je kar dobra.

Zadnji predavatelj p. Hajšek je minorit in sedaj kaplan v Devinu, istočasno pa pomaga po potrebi v okoliških župnijah. Upajmo, da bo ostal v naši škofiji, ko pa se vrste naših dušnih pastirjev tako redčijo.

V četrtek, 24. marca, bo ob 20. uri v Katoliškem domu osmo srečanje Šole krščanskega življenja, ki jo prireja štandreška dekanija. Na sporedu bosta predavanja iz biblične teologije (g. Viljem Žerjal: »Je trpel pod Poncijem Pilatom«) in iz dogmatične teologije (p. Janko Hajšek: Kristusovi osvoboditelji).

Uspešen nastop dekliškega zbora Alenka v Celovcu

Števerjanska dekleta so v nedeljo, 6. marca, v številni družbi prijateljev odšla na izlet - nastop na Koroško. Avtobus je odpotoval v jutranjih urah iz Števerjana. V Celovcu nas je pred Mohorjevo sprejel g. Franci Tomažič, tajnik Krščanske kulturne zveze. Pokazal nam je dvorano, kjer smo imele kratko vajo. Kosilo so nam pripravili v slovenski restavraciji Knaberle v Velinji vasi.

Na povabilo KKZ iz Celovca je dekliški zbor Alenka zastopal Zvezo slovenske katoliške prosvete na vsakoletni reviji koroških zborov Koroška poje, ki je bila letos posvečena manjšim pevskim skupinam (kvartetom, oktetom, komornim zasedbam). V nabito polni koncertni dvorani v Celovcu (šteje približno

800 mest) so se dekleta predstavila s tremi pesmimi. Po začetni tremi je dinamična in mladostniško razpoložena zborovodkinja Anka Černic znala izzvati iz mladih grl Gobčevo Zapoje mo pesem, ki je mogočno zadonela. Svoj nastop je dekliški zbor zaključil z narodno Vsi so prihajali. Nastopu je sledila prijetna družabnost ob kramljanju in izmenjavi misli.

Novoizvoljeni Odbor sekcije SSK za Sovodnje

Na svojem sestanku so člani potrdili Avguščina Devetaka za voditelja sekcije. Toda to odgovorno mesto bo Devetak prepustil mlademu dr. Diegu Paoletiju. Prav tako bo do takrat predsedoval sekciji Branko Černic, nakar bo treba izvoliti drugega predsednika.

Sestanek sekcije je v četrtek, 17. februarja t.l., vodil tajnik Avguštin Devetak. Podal je najprej nekaj misli o temeljnih načelih, na katerih slovi slovenska stranka Slovenske Skupnosti. Nato so pretresali probleme v zvezi s političnimi volitvami. Poudarjena je bila nujna potreba po izvolitvi slovenskega kandidata. Pri tem so osvetlili tudi razloge, ki so narekovali predstavnikom SSK, da se umaknejo od pogajalske mize. V zvezi s tem so soglasno potrdili, da je za slovensko manjšino potreben in nujen zakon o zagotovljenem slovenskem zastopstvu v izvoljenih telesih.

Člani sekcije so odločno obsodili nedopustno in sramotno pisanje predsednice goriške Pokrajine Marcolinijeve ministru Ciampiju. Sekcija se pridružuje zahtevi osrednjega vodstva pokrajinskega tajništva SSK in krovnih organizacij SSO in SKGZ, naj namreč taka predsednica odstopi s takega mesta.

Probleme, ki zadevajo svetovalsko skupino v občinskih zadevah, kakor tudi njeno sodelovanje z upravitelji občinske uprave, bo sekcija obravnavala na prihodnjih sejah.

Soglasno so odobrili predlog ožjega vodstva sekcije, po katerem so svojemu članu Remu Devetaku podelili dosmrtno članstvo sekcije.

Ne občini zbor sekcije in ne novoizvoljeni odbor nista imenovala delegatov za pokrajinski oziroma deželni kongres stranke. Prej naj bi pokrajinsko tajništvo SSK rešilo stari problem strankinega glasila za Goriško. Sicer članom ne branijo, če se želijo udeleževati in sodelovati na kongresih, da to storijo.

Remo Devetak

Vrh sv. Mihaela

Kulturno-športno društvo Danica je v petek, 4. marca t.l., priredilo v kulturnem središču dan slovenske kulture. Posvetili so ga dogodkom iz časa odporniškega gibanja v letih 1941-45 v domačem kraju. To je bil obenem uvod v praznovanje 20-letnice odkritja spomenika padlim in umrlim z Vrha sv. Mihaela po svetovni drugi svetovni vojni.

Kulturni program je začel mladinski pevski zbor Vrh sv. Mihaela, ki je pod vodstvom Marjanke Čevdek kot prvo zapel Slovenska zemlja. Naj pridam, da MPZ V S M so ustanovili lani. Ime izraža poudarek ustanoviteljev na celostni obliki imena domače vasi.

Članica Društva Viljena Devetak je v pozdravnem nagovoru poudarila pomen kulturnega večera. Praznik slovenske kulture zaobjema ob literaturi in književnosti tudi zgodovino.

Sledil je nastop domačega MePZ Danica, ki ga vodi domačin Marjo Vižintin. Na večeru je kot gost nastopil tudi MePZ O. Župančič iz Štandreža. Vodil ga je Miran Rustja.

Med pevskimi nastopi so Marta in Sara Tuniz ter Sara in Vesna Devetak podale v recitalu najpomembnejše dogodke iz domačega kulturno-prosvetnega delovanja, iz odporniškega gibanja in tiste v letih po prvi svetovni vojni tja do postavitve spomenika l. 1974, prav do današnjih dni. Omenile so pripravo na praznovanje 20-letnice odkritja spomenika, ki bo 25. aprila letos.

Recital so sklenile z mislijo, da, medtem ko stari svet odмира, domoljubni Kraševci gradi naprej in na novo, ob spoštovanju izročila prednikov.

Kulturni večer se je zaključil z Vrabčevo Zdravljico, ki jo je zapel domači MePZ Danica.

Remo Devetak

Občni zbor SKPD Mirko Filej

V soboto, 19. februarja 1994, je društvo Mirko Filej iz Gorice imelo svoj občini zbor.

Po pozdravnem govoru podpredsednika Nika Klanjščka je Anka Černic podala poročilo o delovanju društva v zadnjih treh letih. Kulturnih večerov je bilo pet kakor tudi koncertov. V Katoliški knjigarni so bile predstavljene štiri knjige in ena razstava slik.

Veliko nastopov pa beleži gledališka dejavnost. Skupina Oder 90 je imela v tem obdobju kar lepo število premier, in sicer osem, ter ponovitev le-teh v raznih krajih Primorske. Nekateri člani Odra 90 sodelujejo že drugo leto pri lokalni postaji Ljudskega radia z enkratredenskimi oddajami.

Sledilo je še blagajniško poročilo, ki ga je podala Franka Žgavec. Poročilom je sledil razgovor, pozdrav predstavnikov SSO in društva F.B. Sedej iz Števerjana ter razrešnica staremu odboru.

V novem odboru društva so po občnem zboru Kazimir Černic, Anka Černic, Mirjam Obljubek, Alojz Maraž, Katja Sfiligoj, Fabjan Sfiligoj, Sandro Curzola, Jan Leopoli, Herman Kosič, Tamara Kosič, Elena Bensa, Miloš Čotar, Matej Klanjšček; v razsodišču pa dr. Andrej Bratuž, dr. Danilo Čotar in dr. Marinka Černic. Nadzorni odbor sestavljajo Bruna Petruša, prof. Franka Žgavec in Niko Klanjšček.

V četrtek, 3. marca, pa je bila prva seja izvoljenega odbora. Za predsednika je bil izvoljen Kazimir Černic, za podpredsednika pa Sandro Curzola, tajnica je Katja Sfiligoj, pri delu ji bo pomagala Mirjam Obljubek; blagajničar je Fabjan Sfiligoj, gospodar Alojz Maraž, stike z javnostjo pa bo vodila Tamara Kosič.

Bossi in Fini v Gorici

Volilna kampanija prihaja v živo tudi v obmejnem mestecu Gorici. Dejstvo, da sta se tukaj ustavila tudi vsedržavna tajnika Severne lige in Nacionalnega zavezništva, gotovo pomeni, da jim ni vseeno, kakšni bodo volilni izidi na tem vedno bolj strateškem območju.

V soboto je namreč imel misovski prvak Fini volilni shod v dvorani pokrajinskega sveta. Njegova prisotnost je privabila veliko množico glasnih desničarskih somišljenikov. Zanimivo je, da je bil med njimi tudi bivši večletni goriški župan Scarno, ki ga je misovski kandidat Coana tudi javno omenil kot dolgoletnega borca za italijanstvo Gorice. Kandidat Cosma pa je pred publiko podelil prof. Aleša Lojka, češ da ima že več let misovsko izkaznico. V volilnih govorih je bilo precej protislovenske mrznje, ki se je izražala v že razvpitih demagoških zahtevah in nasprotovanjih do dvojezičnosti in do »krivične« vzhodne meje. Najbolj umirjen je izzvenel prav poseg Finija, ki se je zaustavil bolj pri osvetljevanju smernic desnice v Italiji.

V nedeljo pa je poslopje pokrajinske uprave bilo prizorišče nenapovedanega obiska tajnika Severne lige Bossija. Dejstvo, da so predstavniki te stranke, ki vodi goriško pokrajinsko upravo, izbrali prav sedež te institucije za svoje srečanje, je sprožilo precejšen protest s strani novinarjev. Bossi se je na tak način srečal s predsednico goriške Pokrajine in izbral priložnost sestanka z novinarji, da je ironiziral s svojima znanima zaveznikoma — nasprotnikom Finijem in Berlusconiem.

- n

SLOVENSKI DUHOVNIKI GORIŠKE NADŠKOFIJE vabimo na praznovanje 60-letnice mašništva msgr. dr. Franca Močnika, ki bo v petek, 18. marca, ob 19. uri, v dekanijiški cerkvi v Štandrežu. Vabljeni verniki in duhovniki iz te in one strani meje. Duhovniki naj prinesejo s seboj za somaševanje albo in »papeški« mašni plašč.

Otvoritev obnovljene osnovne šole v Štandrežu

V soboto, 19. marca, bodo v Štandrežu slovesno otvorili obnovljeno poslopje osnovne šole Franc Erjavca:

- Ob 16.30: prireditev v župnijski dvorani Anton Gregorčič z nastopom osnovnošolskih otrok, z recitacijami, petjem in plesi.

- Ob 17.30: blagoslov in otvoritev obnovljenih šolskih prostorov.

Kolonija v Comegliansu

Ponovno poudarjamo, da je treba prošnje za vpis v poletno gorsko kolonijo oddati najkasneje do 25. marca. Prosilci iz občine Gorica morajo oddati prošnje v občinskem socialnem uradu v ulici Baiaumonti, v ostalih občinah pa v svojem občinskem uradu. Pojasnila in obrazci za goriško občino so na voljo v Katoliški knjigarni, v pisarni Katoliškega glasa in na tajništvih Nižje srednje šole in Osnovne šole v ul. Brolo.

Avtobus Gorica - Sv. Gora

Prvo nedeljo v marcu je znova začel voziti avtobus iz Gorice na Sv. Goro. Odhod z železniške postaje ob 8.45, s Travnika ob 9. uri. Popoldne odhod s postaje ob 14. uri.

Vrača se po končani deseti maši in po končani popoldanski maši, ki je ob 16. uri.

PD Rupa-Peč priredi v soboto, 19. marca, ob 20.30, v društvenih prostorih dan slovenske kulture z naslovom: Skozi življenje Simona Gregorčiča. Sodelujeta mešani in mladinski zbor Rupa-Peč. Toplo vabljeni!

Nedeljske slovenske sv. maše v Gorici

Stolnica, ob 7. uri.
Sv. Ignacij, ob 9. uri.
Placuta, ob 9.45.
Sv. Ivan, ob 11.30.
Kapucini, ob 19.30.
Zavod sv. Družine, ob 8. uri.
Čudodelna Svetinja, ob 8. uri.

ZVEZA SLOVENSKE
KATOLIŠKE PROSVETE

ZDRUŽENJE PEVSKIH
ZBOROV PRIMORSKE

Primorska poje

Gorica - Katoliški dom
Nedelja, 20. marca 1994, ob 17. uri

ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE - GORICA

Redni letni

Občni zbor

V ponedeljek, 28. marca 1994, ob 20.30, v veliki dvorani Katoliškega doma v Gorici.

50-letnica umora v ul. Rossetti

Letos bo potekalo 50 let, odkar so v njihovem stanovanju v ul. Rossetti v Trstu neznanci umorili Stanka Vuka, njegovo ženo Danico Tomažič in prijatelja, ki je bil na obisku. Ob tej priložnosti je Slovenska skupnost položila venec na njun grob na pokopališču pri Sv. Ani.

Še vedno se ne ve, kdo je umor izvršil in kdo je za to dal ukaz. Eni trdijo, da je bila to domobranska stran, ki se je bala Vukove odločitve, da bo sodeloval z OF, drugi pa, da je za umor odgovorna komunistična stran, ki se je bala močnega ugleda in vpliva Stanka Vuka med ljudmi. Zadevi bi morali priti enkrat za vselej do dna, saj je to travma, ki si jo zamejski Slovenci že preveč časa držimo v sebi.

Dve pomembni razsodbi

Znana protislovenska psovka »sciavo« je po zakonu kazniva, Primož Sancin in prof. Samo Pahor pa sta bila oproščena kaznivega dejanja, češ da se nista držala ukazov agentov kvesture. To izhaja iz dveh odločitev, ki jih je v preteklem tednu sprejelo tržaško sodišče. Francesca Neamija, to je osebo, ki je, 7. oktobra 1991, žalila predstavnike društva Edinost s psovko »sciavo«, so obsodili na 200 tisoč lir denarne kazni. Prof. Samo Pahor in aktivist društva Edinost Primož Sancin pa sta bila oproščena kaznivega dejanja.

Obtožili so ju, da sta, 3. maja 1992, kršila ukaze predstavnikov tržaške kvesture, ki so zahtevali, naj se ne približata Luigiju Bonettiju, ki je istočasno s manifestacijo Edinosti demonstriral za pravice »italijanske manjšine na Krasu«. Branilci Pahorja in Sancina pa so dokazali, da zadržanje le-teh ni vsebovalo prav nič kaznivega.

Razsodbi sta - ne samo »za Sancina in Pahorja«, kot je napisal Primorski dnevnik, ampak za celotno našo skupnost - zelo pomembni, zlasti prva. Več kot sto let se tržaški Italijani z besedo »sciavo« nanašajo na Slovence, tako da je ta psovka postala za mnoge Italijane nekaj čisto normalnega, ne pa to, kar je. Končno je tudi sodišče izreklo svojo obsodbo. Tudi lani je sodišče obsodilo tri neofašistične aktiviste, ker so žalili Slovence.

Bossi in Fini v Trstu

V Trstu sta se konec prejšnjega tedna mudila lider Severne lige Umberto Bossi in prvak Nacionalnega zavezništva Gianfranco Fini. Zlasti Fini je na zborovanju na tržaškem Velikem trgu imel veliko množico privrženecv (»uspeh« Bossija je bil veliko bolj skromen...). V glavnem sta se oba liderja držala vsedravnih tem, Fini pa ni izgubil priložnosti, da se je zopet zavzel za »vrnitev« Istre in Dalmacije Italiji in poudaril »italijanskost« Trsta.

Prenovljeni tržaški oktet

Tržaški oktet je v novo sezono vstopil krepko prenovljen. Mesto umetniškega vodje je prevzel znani pevec Slovenskega okteta Danilo Čadež, ki je nasledil Aleksandro Pertot. Štirje pevci so oktet zapustili (baritonista Vinko Milič in Marko Arduini, drugi tenorist Vinko Škerlavaj in basist Valter Kovačič), na njihova mesta pa so prišli baritonista Damjan Locatelli in Mitja Zonta, drugi tenorist Alfred Cibic in basist Aleksej Mahnič. Oktet že nekaj časa intenzivno vadi, da bi se čimprej dodobra uskladil, tako da bodo njegovi navdušenci morali nekoliko počakati in potrpeti za prvi javni nastop.

Piccolo o Kosovelu

Tudi tržaški italijanski dnevnik Il Piccolo se je spomnil 90-letnice rojstva pesnika Srečka Kosovele. V soboto, 12. marca, mu je posvetil celotno tretjo stran, ki je namenjena kulturnim dogodkom. Pesnika se v svojih prispevkih spominjata Renzo Sanson, ki Kosovela imenuje »kraškega Slovenca, Tržačana po duši, enega izmed največjih pesnikov evropskega 20. stoletja«, in Ferruccio Fölkel. V člankih je izčrpno podan Kosovelov lik, objavljen je tudi prevod predgovora k Zlatemu čolnu. Il Piccolo se je torej zelo lepo oddolžil tako Srečku Kosovelu kot slovenski kulturi in Slovencem nasploh, in to tudi z izjavo, da je slovenska literatura na Tržaškem dolgo let premalo poznana.

Trst bogatejši za pet novih trgovin

V soboto, 12. t.m. zvečer, so v Trstu otvorili pet novih trgovin. Vse so v ul. Imbriani, njihova imena pa so »And«, »Armata di mare«, »Grant«, »Intimania« in »Rigutti«. To je nedvomno pridobitev za tržaško gospodarstvo, ki sloni zlasti na trgovanju, kar je dokazal tudi sobotni izredni naval slovenskih, hrvaških in madžarskih kupcev v našem mestu.

Zgonik

V soboto, 19. t.m., bo naš dušni pastir g. Jože Markuža slavil svoj god. Ob tem lepem prazniku se ga cerkveni pevski zbor župnije sv. Mihaela posebej spominja in mu želi, da bi njegovo vsestransko prizadevanje v dobro župljanov obrodilo bogate sadove.

Spokorno bogoslužje za slovenske vernike bo v nedeljo, 20. t.m., ob 16. uri, v cerkvi Novega sv. Antona. Vodil ga bo g. Božo Rustja, urednik Ognjišča.

Škedenj

Na Veliki petek, če bo vreme dovolilo, bomo opravili križev pot po škedenjskih ulicah. Začetek bo ob 20. uri. Skupaj bomo molili in peli slovenski in italijanski verniki. Kraj zbiranja bo pred domom, posamezne postaje križevega pota pa se bodo razvijale po ulici Pirandello, Giardini in Pitacco. Zaključili bomo v cerkvi.

V slučaju slabega vremena bo vsa pobožnost v cerkvi.

Rožana Koštjal v svetoivanskem Marijinem domu

V nedeljo, 13. t.m., je bila gostja Marijinega doma pri Sv. Ivanu znana kulturna delavka iz slovenske Istre Rožana Koštjal. Predstavila je »svojo Istro v pesmi in besedi«, kot je pisalo na vabilu. Rožana Koštjal je izčrpno in duhovito, v šavrinškem narečju predstavila slovensko Istro, zlasti tisti njen del, iz katerega izhaja, in sicer Šavrinijo. Opisala je šavrinško nošo ter povedala marsikatero anekdoto iz življenja v tistem delu slovenske Istre. Posebno pozornost je posvetila liku šavrinške žene. Rožano Koštjal je spremljal zbor Šavrinke, deklet, ki so zapele vrsto istrskih ljudskih pesmi. Bralce naj spomnimo, da je Rožana Koštjal prva prejela nagrado pred kratkim ustanovljenega Sklada Alojza Kocjančiča.

Jamstveno obvestilo Staffieriju

Bivši tržaški župan Giulio Staffieri je pretekli teden prejel jamstveno obvestilo. Sumijo ga zlorabe javne funkcije glede izplačila nekih honorarjev za inž. Doriana del Monaca in geometra Franca Stefaniya, ki sta se v Trstu večkrat ukvarjala z večjimi javnimi deli. Jamstveno obvestilo je prejel tudi bivši demokratski občinski odbornik Renzo Codarin.

Cepitev drevs v ul. Rossetti

V torek so v ul. Rossetti pričeli s cepitvijo dreves, ki krasijo to pomembno tržaško ulico. Zato bo ob delavnikih, od 8. ure zjutraj do 17. ure popoldne, v ul. Rossetti, prepovedano parkiranje.

Praznovanje sv. Jožefa v Ricmanjih

CERKVENI SPORED

Sobotam, 19. marca (praznik sv. Jožefa): ob 9.30: prva romarska sv. maša (tudi za mladino); ob 11. uri: slovesna sv. maša; 15. uri: litanije in sv. blagoslov. 16. uri: sv. maša za ital. vernike; 17. uri: večerna sv. maša s petjem.

Nedelja, 20. marca (postna): ob 9.30: sv. maša - pri Domju; 11. uri: sv. maša - v ricmanjih; 15. uri: sv. križev pot in blagoslov. 16. uri: sv. maša za ital. vernike; 17. uri: večerna sv. maša in sklep praznovanja.

Med nami bo letos misijonar p. Mater Papež, frančiškan s Sv. Gore pri Gorici, ki bo na razpolago tudi za spoved in duhovne pogovore.

KULTURNI SPORED

Petek, 18. marca; ob 19. uri, odkritje umetniško - zgodovinske razstave (Baragov dom).

Nedelja, 20. marca, ob 18. uri, koncert pevskega zbora Jacobus Gallus iz Trsta pod vodstvom Janka Bana (v cerkvi).

Vse romarje in prijatelje, častilce sv. Jožefa prijazno vabi in pozdravlja župnijska skupnost Ricmanje.

Berite tudi katoliški GLAS

Postni govori po radiu Trst A so letos vsak ponedeljek in petek ob 16.45. V naslednjem tednu bosta na sporedu govora: - Spoved: p. Roman Tkauc (Sveče) - Zadoščenje - pokora: p. Mirko Pihler (Sostro)

Postni govori v cerkvi sv. Jakoba v Trstu so letos ob nedeljah, ob 16.30, po križevem potu. V nedeljo, 20. marca, bo ob 16. uri, v cerkvi Novega sv. Antona govor na temo skupno spokorno bogoslužje. Na oljčno nedeljo, 27. marca, pa bo v cerkvi sv. Jakoba p. Milan Kos govoril na temo Vesoljna Cerkev - velika družina božjih otrok.

Okrožje za Senat št. 1

zaobjema občine Trst, Milje in Dolino

 Claudio MAGRIS	 Sergio DRESSI
 Roberto ANTONIONE	 Dorino CUSUMANO

Uninominalno okrožje Trst št. 2 za Poslansko zbornico

zaobjema predmestni in kraški del tržaške občine: Rojan, Barkovlje, Sv. Ivan, Škedenj, Sv. Ano, Vzhodni in Zahodni Kras ter okoliške občine Milje, Dolino, Repentabor, Zgonik in Devin-Nabrežino.

RENATO KNEIPP	
MARUCCI VASCON	
SILVANO MAGNELLI	
PAOLA SAIN	
SERGIO GIACOMELLI	
ALESSANDRO CORBATO	

Uninominalno okrožje Trst št. 1 za Poslansko zbornico

zaobjema tržaško mestno središče (Staro mesto, Novo mesto, Sv. Jakob, Kjadin in Kolonja).

MARGHERITA HACK	
GUALBERTO NICCOLINI	
FABIO SEVERO SEVERI	
MARCO GENTILI	
ROBERTO MENIA	
MARINO ZERIALI	

Župnija sv. Jožefa v Ricmanjih Vas vabi na ogled razstave

Ricmanjska pričevanja

Razstavo bomo odprli v petek, 18. marca, ob 19. uri, v Baragovem domu v Ricmanjih. Nastopal bo zbor Fran Venturini iz Domja. Razstava bo na ogled do Velike noči, vsak dan od 9. do 12. ure in od 15. do 17. ure. Razstavo je pripravil Goriški muzej pod pokroviteljstvom Sveta slovenskih organizacij.

Koroške volitve

Deželne volitve, ki so v zadnjih tednih posebno razburjale duhove na Koroškem (volili pa so minulo nedeljo tudi na Tirolskem in Salzburškem), so preteklost. Prinesle so tako presenečenje kot razočaranja za nekatere. Za skoraj 420.000 koroških volivcev se je potegovalo osem strank.

Socialisti, ki so prvič v povojnem času padli pod 40% (37%), so morali oddati kar tri mandate: dva svobodnjaški (FPÖ) in enega ljudski (ÖVP) stranki. Največji zmagovalci, čeprav ni dosegel načrtanega cilja (večine glasov), je bil dr. Haider, ki je s 33% volilnih glasov ostal na drugem mestu. Zadovoljen je bil le dr. Zernatto, ki je s 24% ostal na tretjem mestu in dosedanjim mandatom dodal še enega. Tako je trenutno stanje: SPÖ 14, FPÖ 13 in ÖVP 9.

Zeleni so izgubili glasove na Koroškem in Salzburškem in niso dobili mandata; stranka Liberalnega foruma (dr. Heide Schmidt) prav tako ni prišla v ožji izbor, razočarana pa je tudi Enotna lista (EL), saj je v treh volilnih območjih dobila le slabih 3.300 glasov in ni prejela manjšinskega mandata v deželnem zboru.

Vročje bo še naprej na Koroškem, saj še ni odločeno, kdo bo novi deželni glavar, saj se vsi trije kandidati, dosednji dr. Zernatto, dr. Ambrozy (ki je izpadel že leta 1989) in dr. Haider, potegujejo za to mesto. Zanimivo je le, da s svobodnjaškim kandidatom nobena stranka noče sodelovanja, čeprav se je Haider pripravljen pogajati s »črnimi«.

Ljudska stranka je na Tirolskem obdržala večino (19 mandatov), socialisti so po izgubi dveh mandatov obdržali sedem mest, svobodnjaki pa so k petim dosedanjim dodali še enega in imajo zdaj štiri.

Tudi na Salzburškem so bili zmagovalci svobodnjaki, ki so pridobili 2 mandata in jih imajo zdaj 8, socialisti so izgubili enega in jih imajo še

11, ljudska stranka pa je morala oddati dva in vodi s 14.

Dr. Ambrozy je odstopil in prepustil svoje mesto dosedanjemu ministru za zdravstvo dr. Ausserju Winklerju, ki se je za to delovno mesto vrnil iz Dunaja. **R.B.**

Nova številka revije Pretoki

V prodaji je nova številka Pretokov z naslovom V križišču sprememb.

Trije uvodni članki se vežejo na politične spremembe pri nas in okoli nas, preostali članki pa se lotevajo problemov, ki so vezani na naše spreminjanje v širšem družbenem in kulturnem smislu.

Darko Bratina odgovarja na vprašanja Dušana Kalca in razkriva nekatere globinske probleme in premike v italijanski, slovenski in evropski stvarnosti. Bratina izhaja iz svoje senatorske izkušnje, ki jo povzame na razmišljanje in tudi teoretičen način; iz prakse zastavlja vrsto zanimivih tez o prelomih, ki so značilni za čas, ki ga označuje padec svetovnega bipolarizma.

Giampaolo Valdevit razmišlja o operaciji Illy, razkriva nekatera ozadja ter postavlja vrsto novih predlogov, hipotez, a tudi dvomov. Ivan Verč se na svoj način navezuje na Valdevitovo tezo o potrebi po prenovi italijanske vodilne strukture. Verč projicira to zahtevo v samo manjšino. Piše o organizacijah, ustanovah, strankah ter o odnosih med slovensko manjšino in matično Slovenijo. Polemično zastavljen članek ima namen vzbuditi širšo razpravo.

Pavel Štranj razmišlja o vprašanju multikulturalnosti. Pojem razčleni na osnovi bosanske tragedije, a tudi glede na odnose do problema v svetu. Osrednje vprašanje članka pa je, kako se lahko manjšina »obnaša« do tega aktualnega, a ne vedno lahkega problema. Roberto Dedena-ro osredotoči svoje razmišljanje na

Možnosti študija in pridobitve štipendij v Sloveniji za zamejske študente

Ministrstvo za šolstvo in šport RS, ki že od leta 1976 dalje štipendira študente slovenskega porekla iz zamejstva in potomce slovenskih izseljencev bodisi v srednjih šolah kot na višjih in visokih šolah v Sloveniji, je poslalo na naše uredništvo podrobne informacije o novih možnostih študija in pridobivanja štipendij za šolsko leto 1994-95. Kdor bi se želel seznaniti s predpisi, ki urejujejo to področje, se lahko obrne na uredništvo Katoliškega glasa, Placuta 18, Gorica. Kdor bi želel dodatnih in podrobnejših informacij, se lahko obrne tudi na Ministrstvo za šolstvo in šport, Župančičeva 6 (služba za mednarodno dejavnost, tel. 061/1254-208 int. 42).

Trst, vendar ga razširi na dileme, zapore in delitve, ki jih v sodobnem svetu postavlja modernizacija.

Književna prispevka sta izpod peresa Sergeja Verča, ki je napisal groteskno humoresko ter mlade slikarke in pesnice Consuelo Rodriguez Bevilacqua. Njene pesmi je prevedel Boris Pangerc. Književne ocene so prispevali Ace Mermolja, Marta Verginella in Jurij Paljk.

V tej številki revije so objavljene tudi slike goriškega umetnika Rudolfa Saksida ob 10-letnici njegove smrti. Naj v zaključku še dodamo, da bo uradna predstavitev nove številke revije PRETOKI (V križišču sprememb) v petek, 18. marca 1994, ob 18.00 uri, v Kulturnem domu v Gorici (ul. Brass, 20).

Revijo izdaja Kulturna zadruga »Maja«.

Premestitve in namestitve duhovnikov Pismo koprškega škofa Metoda Piriha

Ker sprožajo premestitve duhovnikov govornice, pomisleke in kritike v javnem mnenju, je škof Piriha, 11. februarja letos, osvetlil v pismu, ki ga objavljamo, svoj pogled na to problematiko.

Premestitve in namestitve duhovnikov so eno od najtežjih škofovih opravil. Zaradi vse bolj demokratičnih odnosov v naši družbi in zaradi vsega, kar ljudje gledajo prek televizije, kako se organizirajo štrajki in protesti, prihaja ta duh ponekod tudi v Cerkev. Velikokrat vzamejo stvari v roke ljudje, ki niso redno povezani s cerkvenim življenjem. Če se bomo duhovniki zavedali, da smo služabniki v Cerкви in da nas po škofu ali predstojniku Kristus prosi in pošilja na določeno župnijo, bodo

premestitve nekoliko lažje zame in za vas.

Ker je pomanjkanje duhovnikov veliko, prosim tudi starejše, da kjub letom vztrajate na manjših župnijah. Če pa je za koga delo na večji župniji pretežko, naj se pride pogovoriti. Treba bo misliti tudi na to, da bo na nekaterih župnijah, kjer sta sedaj dva duhovnika, ostal samo eden. Bodo tudi primeri, ko bo treba vloge morda zamenjati. Odgovornost za župnijo bo prevzel mlajši duhovnik, starejši pa bo ostal na župnijski duhovni pomočnik.

Vsi, ki bi radi zamenjali svoje dosedanje službeno mesto, se pogovorite osebno ali pisno z menoj do konca meseca aprila.

Metod Piriha, škof

ZVEZA CERKVENIH PEVSKIH ZBOROV - TRST

vabi na revijo otroških in mladinskih zborov

Pesem mladih 1994

V nedeljo, 20. marca, ob 16. uri, v Gledališču Miela Reina (Trst - Trg Duca degli Abruzzi 3).

Samostojnost verskih programov na slovenski televiziji

Verski program na slovenski televiziji bo dobil samostojno uredništvo. Začasni urednik bo dr. Drago Klemenčič, ki je že doslej skrbel za verske oddaje. Uprava televizije bo izdala uradni razpis za mesto odgovornega urednika verskih programov. Program ne bo omejen samo na verske teme, temveč bo njegova zasnova širša.

OBVESTILA

Vabimo Vas na sejo Sveta SSO, ki bo v sredo 23.03.94 ob 19.30 na sedežu zborov v Devinu.

Opozorilo društvom in ustanovam: 31. t.m. zapade rok za predložitev na deželno obračunov 1993 in prošnje po zakonu 46/91.

Istega dne zapade tudi rok za predložitev prošnje na Kraško gorsko skupnost.

Profesorica Breda Pogorelec iz Ljubljanske Univerze bo v četrtek, 24. marca, ob 11. uri, na sedežu Videmske Univerze (1° nadstropje, dvorana št. 2) v viali Ungheria, predavala na temo: Slovenščina v novem rokopisu iz šestnajstega stoletja.

DAROVI

Za cerkev sv. Ivana v Gorici: I. Brelih namesto cvetja na grob Stanka Kraševca 50.000; druž. Tommasi 50.000 lir.

Za bolne otroke v misijonih: N.N. 100.000 lir.

K.K.daruje: za KG. 500.000; za Sv. Goro 100.000; za Slov. Karitas 200.000; za Zavod sv. Družine 100.000; za mleko bosanskim begunskim otrokom 100.000 (skupno 1.000.000 lir).

Za slov. Karitas: N.N. 200.000 lir.

Nečak Andrej z družino ob prvi obletnici smrti strica Lenarda Kosiča daruje 100.000 za zbor Rupa-Peč in 50.000 lir za Katoliški dom.

Ob trideseti letnici smrti Benedikta Kosiča daruje sin Andrej z družino za Katoliški dom 100.000; za Slov. Karitas 100.000; za zbor Rupa-Peč 100.000; za cerkev sv. Ivana 50.000; za misijonarje 50.000 lir.

Za gobavce: Marija Devetak z Vrha 50.000 lir.

Za cerkev na Peči: bratanci Jožko, Romana in Vanče, namesto cvetja na grob tete Milke 150.000; druž. Kovic s Peči 10, namesto cvetja na grob tete Milke 100.000; Branko in Emil v spomin na mamo Milko, vsak po 100.000 (skupaj 200.000 lir).

Za misijone: Livio Verri v spomin mame Marije 50.000 lir.

Radio Trst A

Poročila: ob 7.00, 8.00, 10.00, 13.00, 14.00, 17.00, 19.00.

Sporod od 20. do 26. marca 1994

Nedelja: 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 10.00 Mladinski oder: »Deček s piščalko«. 11.30 Filmi na ekranih. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Koroški obzornik. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Božanska komedija: Vice. 15.00 Krajevne stvarnosti. 15.30 Glasba za vse okuse. 16.00 Šport in glasba. 17.30 Z naših prireditvev.

Ponedeljek: 8.10 Vaš Pepi in papači. 9.15 Ivo Andrić: »Most na Drini«. 10.30 Intermezzo. 11.45 Okrogla miza. 12.40 Primorska poje. 13.20 Kmetijski tednik. 14.10 Nagradna abeceda - kviz oddaja za otroke. 15.10 Panta rei. 15.30 Mladi val. 16.45 Postni govori. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Brezposelnost: teorija in praksa.

Torek: 8.10 Skozi tančico molka. 8.30 Soft Music. 9.15 Ivo Andrić: »Most na Drini«. 10.30 Intermezzo. 11.45 Okrogla miza. 12.40 Primorska poje. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Aktualnosti. 16.00 Mladi val. 17.10 Mi in glasba. 18.10 Božanska komedija: Vice.

Sreda: 8.10 Koroški obzornik. 9.15 Ivo Andrić: »Most na Drini«. 10.30 Intermezzo. 11.45 Okrogla miza. 12.40 Primorska poje. 13.20 Na goriškem valu. 15.00 Made in Italy. 15.30 Mladi val. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Šaljivo-resno.

Četrtek: 8.10 Po poteh naših izseljencev. 8.40 Revival. 9.15 Ivo Andrić: »Most na Drini«. 10.30 Intermezzo. 11.45 Okrogla miza. 12.40 Primorska poje. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Dvig-njena zavesa. 15.00 Slovenska lahka glasba. 15.30 Mladi val.

Petek: 8.10 Dopisnice z najbližnjega vzhoda. 9.15 Ivo Andrić: »Most na Drini«. 10.30 Intermezzo. 11.45 Okrogla miza. 12.40 Primorska poje. 13.30 Za smeh in dobro voljo. 13.45 Otroški kotiček: »Poslušajmo, rišimo in pišimo!«. 14.30 Od Milj do Devina. 15.00 Nekaj minut z... 15.30 Mladi val. 16.45 Postni govori. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 9.00 Z zdravo hrano do zdravega duha. 9.20 Potpuri. 10.10 Koncert. 11.50 Potpuri. 12.00 »Ta rožajanski glas«. 12.45 Glasnik Kanalske doline. 14.10 Nediški zvon. 15.00 »Ena se tebi je želja spolni«. 15.30 Soft Music. 16.00 75 let po 1. svetovni vojni. 16.30 Glasba za vse okuse. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Prežihov Voranc: Doberdob.

V spomin na pokojnega Jožeta Gorkiča daruje žena Malica 50.000 za cerkev Sv. Ivana v Gorici in 50.000 za slovensko Karitas.

Za misijon p. Kosa: Pavel Vidku 50.000 lir.

KATOLIŠKI GLAS

Tednik

List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1994

Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1994

Glavni in odgovorni urednik:

Dušan Jakomin

Izdaja: Zadruga Goriška Mohorjeva Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00480890318

Tiska: Tiskarna Budin

Riva Piazzutta, 18 - Gorizia

Letna naročnina v lirah:

Italija 55.000

Slovenija 55.000

inozemstvo 80.000

zračna pošta 100.000

Oglaš in osmrtnice: za vsak mm višine v širini enega stolpca 1000 lir, k temu dodati 19% IVA

Član:

ZDRUŽENJE ITALIJANSKEGA PERIODIČNEGA TISKA

ZVEZA ITALIJANSKIH KATOLIŠKIH TEDNIKOV

Goriško okrožje za senat

Zaobjema Devin, Nabrežino, Repentabor, Zgonik, vse občine na Goriškem, v Beneški Sloveniji in Reziji.

	Ettore ROMOLI		Stelio NARDINI
	Darko BRATINA		Sergio COSMA

Goriško okrožje za poslansko zbornico

	Arturo BERTOLI		Luigi COANA
	Raul LOVISONI		Enzo BEVILACQUA